

Dokument z posiedzenia

A9-0194/2023

25.5.2023

SPRAWOZDANIE

zawierający projekt rezolucji nieustawodawczej dotyczącej projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony
(11714/2022 – C9-0430/2022 – 2022/0221M(NLE))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Gheorghe-Vlad Nistor

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI NIEUSTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	3
PISMO KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI.....	11
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	14
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	15

PROJEKT REZOLUCJI NIEUSTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony
(11714/2022 – C9-0430/2022 – 2022/0221M(NLE))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony (11714/2022),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 209 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0430/2022),
- uwzględniając projekt Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony (11732/2022),
- uwzględniając wspólne komunikaty Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 września 2021 r. pt. „Unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku” (JOIN(2021)0024) oraz z 1 grudnia 2021 r. pt. „Global Gateway” (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku¹ oraz z 5 lipca 2022 r. w sprawie strategii dla Indo-Pacyfiku w dziedzinie handlu i inwestycji²,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przywódców uzgodnione na szczycie jubileuszowym UE–Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), który odbył się w Brukseli 14 grudnia 2022 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z ASEAN³,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, podpisaną 7 marca 1980 r.⁴, która stanowi ramy prawne stosunków UE–ASEAN,
- uwzględniając drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw

¹ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 32.

² Dz.U. C 47 z 7.2.2023, s. 15.

³ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

⁴ Dz.U. L 144 z 10.6.1980, s. 2.

- obywatelskich i politycznych z 15 grudnia 1989 r. mający na celu zniesienie kary śmierci,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 16 grudnia 1966 r. oraz protokół fakultatywny do tego paktu,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 10 grudnia 1984 r. oraz protokół fakultatywny do tej konwencji,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem z 23 grudnia 2010 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i protokół do niej z 1967 r.,
 - uwzględniając konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (konwencje MOP),
 - uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego z 17 lipca 1998 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 16 grudnia 1966 r. oraz protokół fakultatywny do tego paktu,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 września 2013 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji na temat umowy o partnerstwie i współpracy UE–Malezja⁵, z 17 grudnia 2015 r. w sprawie Malezji⁶ oraz z 18 stycznia 2023 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – sprawozdanie roczne za rok 2022⁷,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając pisma Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0194/2023),
- A. mając na uwadze, że UE i region Indo–Pacyfiku są ze sobą nierozzerwalnie związane ze względu na współzależność ich gospodarek i wspólne globalne wyzwania;
- B. mając na uwadze, że Parlament wyraził zdecydowaną wolę wspierania ASEAN jako centralnej organizacji współpracy regionalnej; mając na uwadze, że Malezja jest członkiem–założycielem ASEAN i odegrała kluczową rolę we wspieraniu osiągniętych przez ASEAN ogólnych postępów;
- C. mając na uwadze, że w 2022 r. UE i ASEAN obchodziły 45. rocznicę nawiązania stosunków dyplomatycznych; mając na uwadze, że przywódcy UE–ASEAN

⁵ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 89.

⁶ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 137.

⁷ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0011.

potwierdzili we wspólnym oświadczeniu wydanym na jubileuszowym szczycie 14 grudnia 2022 r., że UE i ASEAN są strategicznymi partnerami, których łączy wspólny interes w postaci pokojowego, stabilnego i dostatniego regionu;

- D. mając na uwadze, że obecna współpraca między UE a Malezją opiera się na umowie o współpracy między UE a ASEAN z 1980 r.; mając na uwadze, że Malezja od dawna była bliskim partnerem UE;
- E. mając na uwadze, że w 2004 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania indywidualnej umowy o partnerstwie i współpracy z Malezją;
- F. mając na uwadze, że UE i Malezja rozpoczęły negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy w lutym 2011 r. i zakończyły je 12 grudnia 2015 r.;
- G. mając na uwadze, że 5 sierpnia 2016 r. projekty decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy zostały przedstawione Radzie jako umowa zawarta „wyłącznie przez UE” między Unią Europejską a Malezją; mając na uwadze, że 17 marca 2017 r. Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich przy Unii Europejskiej uznał, iż umowę o partnerstwie i współpracy należy podpisać i zawrzeć jako umowę „mieszaną”;
- H. mając na uwadze, że choć Malezja wyraziła zgodę na mieszany charakter umowy o partnerstwie i współpracy, wolała jednak nie stosować tymczasowo umowy;
- I. mając na uwadze, że 14 grudnia 2022 r. UE i Malezja podpisały umowę o partnerstwie i współpracy;
- J. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie i współpracy służy zacieśnieniu współpracy w zakresie wielu dziedzin polityki, m.in. praw człowieka, nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu, walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handlu, migracji, ochrony środowiska, energetyki, zmiany klimatu, transportu, nauki i techniki, zatrudnienia i spraw społecznych, edukacji, rolnictwa i kultury;
- K. mając na uwadze, że obie strony umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją potwierdziły swoje przywiązanie do poszanowania zasad demokracji i praw człowieka zgodnie z postanowieniami Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz innych międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Malezji pozostaje problematyczna;
- L. mając na uwadze, że instytucje i organy UE, w tym Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ), muszą zapewnić spójne wdrażanie zobowiązań UE i państw członkowskich w zakresie praw człowieka we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE;
- M. mając na uwadze, że przed nowym malezyjskim rządem jedności stoją poważne wyzwania w przeprowadzaniu reform demokratycznych, między innymi w dziedzinie praworządności, przestrzegania praw człowieka i zwalczania głębokiej polaryzacji społecznej;

- N. mając na uwadze, że malezyjska ustawa o podburzaniu oraz ustawa o środkach komunikacji i multimediami były w niektórych przypadkach wykorzystywane przeciwko posłom do parlamentu do ograniczania wolności słowa; mając na uwadze, że wolność wypowiedzi i zgromadzeń w Malezji jest obecnie przedmiotem ataków, czemu sprzyjają liczne i niejasno sformułowane przepisy, w tym ustawa o podburzaniu, ustawa o prasie drukowanej i publikacjach oraz art. 504 i 505 lit. b) kodeksu karnego, które uznają za przestępstwo wypowiedzi prowadzące do naruszenia „spokoju publicznego”; mając na uwadze, że według różnych doniesień obrońców praw człowieka władze Malezji coraz częściej wykorzystują postępowania przygotowawcze w celu nękania dziennikarzy, działaczy społeczeństwa obywatelskiego, pracowników akademickich i zwykłych obywateli korzystających z mediów społecznościowych;
- O. mając na uwadze, że Malezja nie jest sygnatariuszem Konwencji ONZ z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców; mając na uwadze, że około 185 000 uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym ponad 100 000 osób z etnicznej muzułmańskiej mniejszości Rohingja, jest zarejestrowanych w agencji ONZ zajmującej się uchodźcami (Biurowisko Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców), ale nie uzyskało statusu prawnego; mając na uwadze, że Malezja deportuje uchodźców z powrotem do Mjanmy, co stanowi oczywiste naruszenie prawa do azylu i zasady non-refoulement;
- P. mając na uwadze, że pracownicy migrujący stanowią około 20–30 % siły roboczej w kraju i często są ofiarami pracy przymusowej i naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że uchodźcy, osoby ubiegające się o azyl i bezpaństwowcy są również narażeni na wysokie ryzyko pracy przymusowej, ponieważ odmawia się im dostępu do legalnego zatrudnienia ze względu na ich nieuznany status; mając na uwadze, że niedawno znaleziono dowody na istnienie pracy przymusowej i pracy dzieci w Malezji;
- Q. mając na uwadze, że Malezja nie jest sygnatariuszem Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci;
- R. mając na uwadze, że 3 kwietnia 2023 r. parlament Malezji zatwierdził ustawę, która znosi obowiązek orzekania kary śmierci i ograniczy stosowanie kary śmierci do przypadków poważnych przestępstw;
- S. mając na uwadze, że UE i ASEAN są dla siebie nawzajem trzecim co do wielkości partnerem handlowym; mając na uwadze, że UE jest piątym co do wielkości partnerem handlowym Malezji, a Malezja jest trzecim co do wielkości partnerem handlowym UE w ASEAN;
- T. mając na uwadze, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Malezją rozpoczęto w 2010 r., ale wstrzymano je po siedmiu rundach w 2012 r. na wniosek Malezji;

Strategia UE dla regionu Indo-Pacyfiku i partnerstwo strategiczne z ASEAN

1. zauważa, że region Indo-Pacyfiku ma dla Europy coraz większe znaczenie strategiczne; ponownie wyraża poparcie dla unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku;

2. podkreśla, że UE jest zaangażowana na rzecz wolnego, otwartego i opartego na zasadach regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że nowa strategia UE na rzecz Indo-Pacyfiku musi zostać szybko wdrożona, aby dać partnerom UE w regionie możliwość wspólnego stawienia czoła wspólnym wyzwaniom, obrony międzynarodowego porządku opartego na zasadach oraz obrony podzielanych przez UE i ASEAN wartości i zasad; opowiada się za ściślejszą współpracą z państwami w regionie, w tym w szczególności z krajami ASEAN;
3. podkreśla, że ASEAN jest strategicznym partnerem UE w regionie Indo-Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje szczyt jubileuszowy UE-ASEAN 14 grudnia 2022 r.; wyraża nadzieję, że wdrożenie wspólnego oświadczenia przywódców UE i ASEAN doprowadzi do zacieśnienia współpracy z krajami Azji Południowo-Wschodniej, a w szczególności z Malezją; ponownie podkreśla polityczną wagę silnych stosunków dwustronnych między ASEAN a UE w ogóle, a między Malezją a UE w szczególności;
4. ponawia apel o szybkie wdrożenie strategii UE Global Gateway w koordynacji ze strategią dla Indo-Pacyfiku; podkreśla geopolityczne wyśrodkowanie tego podejścia, które obejmuje ukierunkowane na zrównoważony rozwój, transformacyjne, zwiększające odporność i oparte na wartościach wymiary podejścia „Drużyna Europy”; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź pakietu finansowego o wartości 10 mld EUR w celu przyspieszenia inwestycji infrastrukturalnych w krajach ASEAN, w szczególności w odniesieniu do transformacji ekologicznej i zrównoważonej konektywności;
5. z zadowoleniem przyjmuje, że przywódcy UE-ASEAN potwierdzili wzajemne poszanowanie zasad suwerenności i integralności terytorialnej zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych; przypomina, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje, że Malezja głosowała za rezolucjami ONZ wspierającymi Ukrainę, w szczególności za rezolucją wzywającą Rosję do natychmiastowego, całkowitego i bezwarunkowego wycofania wszystkich sił zbrojnych z terytorium Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; zachęca Malezję do propagowania poszanowania prawa międzynarodowego, wspierania Ukrainy i zajęcia jasnego stanowiska wobec rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, również w ramach ASEAN;
6. zauważa, że Azja Południowo-Wschodnia jest jednym z najbardziej zagrożonych regionów świata pod względem skutków globalnego ocieplenia; oczekuje zwołania w 2023 r. pierwszego dialogu ministerialnego ASEAN-UE na temat środowiska i zmiany klimatu; zauważa, że dyskusja na temat oleju palmowego stanowiła wyzwanie dla stosunków między UE a Malezją;

Umowa o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją

7. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy z Malezją; uważa, że ta umowa o partnerstwie i współpracy zapewnia solidne ramy prawne dla dalszego zacieśniania długotrwałych dwustronnych stosunków politycznych i gospodarczych oraz dla omawiania kwestii o znaczeniu regionalnym i globalnym, takich jak propagowanie demokracji i praw człowieka, międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości oraz wzmocnienie międzynarodowych ram dotyczących m.in.

- nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, walki z terroryzmem i walki z korupcją;
8. podkreśla, że nowoczesna i zorientowana na przyszłość umowa o partnerstwie i współpracy musi zapewnić ambitne ramy dotyczące współpracy na rzecz walki ze zmianą klimatu oraz promowania równouprawnienia płci i praw kobiet; wzywa UE, aby przy wdrażaniu umowy o partnerstwie i współpracy uznała te aspekty za centralny punkt w stosunkach między UE a Malezją;
 9. wzywa władze Malezji do zmiany dyskryminujących przepisów dotyczących narodowości i obywatelstwa, które podważają podstawowe prawa człowieka przysługujące kobietom, oraz do podjęcia skutecznych działań w celu zwalczania dyskryminacji kobiet w miejscu pracy, w tym dyskryminacji związanej z dostępem do możliwości zatrudnienia, traktowaniem, brakiem urlopu macierzyńskiego i nierównymi płacami kobiet i mężczyzn;
 10. wzywa strony, aby zobowiązały się, że będą wspierać wdrażanie i egzekwowanie przepisów krajowych dotyczących należytej staranności i rozliczalności przedsiębiorstw oraz że uzgodnią bardziej szczegółowe obowiązki w kontekście ocen wpływu na zrównoważony rozwój, do wymiany istotnych informacji na temat liczby dochodzeń, kontroli i działań w zakresie egzekwowania, oraz do zapewnienia przedsiębiorstwom szkoleń lub pomocy technicznej w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw i rozliczalności przedsiębiorstw;
 11. podkreśla, że strony zgadzają się współpracować w dziedzinie nauki, technologii i innowacji, a także w sektorze zielonej technologii, energii i transportu;
 12. przypomina, że w umowie o partnerstwie i współpracy potwierdzono zobowiązanie stron do promowania zrównoważonego rozwoju, do współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i globalizacją, oraz do przyczyniania się do osiągnięcia uznanych na szczeblu międzynarodowym celów rozwojowych, w szczególności do wzmocnienia globalnego partnerstwa na rzecz rozwoju, o którym mowa w Agendzie 2030; zachęca obie strony, by zwiększyły starania na rzecz przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu poprzez przyjęcie i wdrożenie skuteczniejszej polityki klimatycznej, w której będzie dążyć się do transformacji energetycznej i obniżenia emisyjności;
 13. podkreśla zobowiązanie stron do zacieśnienia współpracy w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu; podkreśla, że wykonanie obowiązujących wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska, w tym porozumienia paryskiego, powinno być uwzględniane we wszystkich działaniach podejmowanych przez strony zgodnie z umową o partnerstwie i współpracy;
 14. podkreśla, że w wielu regionach Malezja stoi w obliczu postępującej degradacji środowiska, w tym wylesiania, utraty różnorodności biologicznej oraz zanieczyszczenia powietrza i wody; wzywa obie strony do położenia istotnego nacisku na zajęcie się tymi kwestiami w ramach współpracy mającej na celu zwalczanie tych problemów;
 15. z zadowoleniem przyjmuje, że umowa o partnerstwie i współpracy wspiera promowanie edukacji i współpracy kulturalnej, w tym wymiany międzyludzkiej;

16. podkreśla, że art. 1 ust. 1 umowy o partnerstwie i współpracy stanowi, że prawa człowieka i poszanowanie wzmocnienia zasad demokratycznych, praworządności i dobrych rządów stanowią zasadnicze elementy umowy o partnerstwie i współpracy; wzywa do zacieśnienia współpracy dwustronnej w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka, w szczególności w odniesieniu do wymiany najlepszych praktyk, edukacji w zakresie praw człowieka, ustanowienia konstruktywnego, szeroko zakrojonego dialogu na temat praw człowieka oraz współpracy w ramach odpowiednich organów ONZ zajmujących się prawami człowieka; w tym kontekście pochwała Malezję za wystosowanie 26 lutego 2019 r. stałego zaproszenia w ramach specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ; zachęca Malezję, aby zaprosiła specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. obrońców praw człowieka do wizyty w kraju;
17. ponownie władze malezyjskie do uchylenia zbyt szerokiej ustawy o podburzaniu oraz do dostosowania całego ustawodawstwa, w tym ustawy o zapobieganiu terroryzmowi, ustawy o prasie drukowanej i publikacjach, ustawy o komunikacji i multimediami, a także ustawy o pokojowych zgromadzeniach, oraz innych odpowiednich przepisów kodeksu karnego do międzynarodowych standardów dotyczących wolności słowa i zgromadzeń oraz ochrony praw człowieka; ponawia apele do władz Malezji, by ułatwiły organizowanie pokojowych zgromadzeń oraz zagwarantowały wszystkim ich uczestnikom bezpieczeństwo i wolność wypowiedzi;
18. ponownie wyraża zaniepokojenie przyjęciem w 2016 r. ustawy o Radzie Bezpieczeństwa Narodowego, która przyznaje Radzie Bezpieczeństwa Narodowego i siłom bezpieczeństwa nadzwyczajne uprawnienia; ponownie apeluje do władz Malezji o uchylenie tej ustawy, która jest sprzeczna z międzynarodowymi standardami praw człowieka; podkreśla, że konieczność ochrony bezpieczeństwa narodowego nie może przesłaniać obowiązku ochrony praw obywatelskich i politycznych;
19. ponownie apeluje do władz Malezji o ratyfikację i wdrożenie głównych międzynarodowych konwencji w dziedzinie praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;
20. wzywa rząd Malezji do szybkiego ratyfikowania i wdrożenia wszystkich podstawowych konwencji MOP, w tym dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87), dyskryminacji (nr 111) oraz bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (nr 155); z zadowoleniem przyjmuje niedawną ratyfikację przez Malezję Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej z 1930 r.; wzywa rząd Malezji do zdecydowanych działań przeciwko pracy przymusowej, w tym nadużyciom wobec pracowników domowych, oraz do zakazania pracodawcom zatrzymywania paszportów bez zgody pracowników; zachęca władze Malezji do zwiększenia starań na rzecz identyfikacji ofiar handlu ludźmi wśród pracowników Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) zatrudnionych przy projektach infrastrukturalnych powiązanych z rządem ChRL;
21. jest zaniepokojony sytuacją mniejszości religijnych i etnicznych oraz społeczności tubylczych w tym kraju; zachęca władze Malezji, by zapewniły kompleksowe ramy

ochrony i wsparcia wszystkich mniejszości i grup tubylczych w kraju, z należyтым poszanowaniem ich praw podstawowych, w tym wolności religijnej i praw kulturalnych;

22. potępia powszechną dyskryminację społeczności LGBTIQ+; wzywa rząd Malezji do szybkiego przyjęcia ram prawnych chroniących prawa społeczności LGBTIQ+ przed dyskryminacją, z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i zgodnie z normami międzynarodowymi;
 23. wyraża zaniepokojenie sytuacją uchodźców w Malezji, w szczególności w odniesieniu do zatrzymywania i deportowania uchodźców i osób ubiegających się o azyl do krajów, w których dochodzi do poważnych naruszeń praw człowieka, w tym uchodźców Rohingja; potępia zbiorową deportację tysięcy obywateli Mjanmy bez rozpatrzenia ich wniosków o udzielenie azylu lub oceny innych potrzeb w zakresie ochrony, co stanowi naruszenie zasady non-refoulement; wzywa władze Malezji do natychmiastowego zaprzestania przymusowych deportacji oraz do szybkiego udzielenia Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców dostępu do ośrodków detencyjnych dla imigrantów; ponawia swój apel do władz Malezji o podpisanie i ratyfikowanie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. i protokołu do niej z 1967 r.;
 24. podkreśla, że współpracę w dziedzinie migracji należy realizować z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego; wzywa UE do propagowania, poszanowania i ochrony międzynarodowych standardów praw człowieka, a w szczególności zasad non-refoulement i dobrowolnego powrotu w ramach współpracy z Malezją w zakresie migracji;
 25. wyraża uznanie dla Malezji za zniesienie obowiązku orzekania kary śmierci; wzywa rząd Malezji do utrzymania oficjalnego moratorium na wszystkie egzekucje do czasu całkowitego zniesienia kary śmierci i złagodzenia wszystkich wyroków śmierci;
 26. wzywa władze Malezji i UE, aby we wdrażanie tej umowy w znaczący sposób zaangażowały społeczeństwo obywatelskie, związki zawodowe i obrońców praw człowieka;
 27. podkreśla, że kwestie praw człowieka muszą być brane pod uwagę podczas wszelkich negocjacji z Malezją;
 28. podkreśla, że unijne umowy o wolnym handlu przewidują tzw. „klauzulę niewykonania”, która skutkuje możliwością zawieszenia preferencji handlowych w przypadku naruszenia zasadniczych elementów umów o partnerstwie i współpracy;
- o
- o o
29. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Malezji.

3.2.2023

PISMO KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

David McAllister
Przewodniczący
Komisja Spraw Zagranicznych
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia w sprawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Malezji, z drugiej strony (2022/0221M(NLE))

Szanowny Panie Przewodniczący!

Odnoszę się do procedury udzielania zezwolenia dotyczącej umów ramowych o partnerstwie i współpracy z Malezją [2022/0221(NLE)] i Tajlandią [2022/0252 (NLE)].

Koordynatorzy komisji AGRI zbadali tę kwestię na posiedzeniu 29 listopada 2022 r. i zgodzili się na zawarcie w imieniu UE wyżej wymienionych umów. Opinię przekazano Panu zgodnie z art. 56.

Koordynatorzy postanowili również, że na mocy tego samego artykułu komisja AGRI wniesie wkład do rezolucji towarzyszących, które komisja AFET ma sporządzić zgodnie z art. 105 ust. 2.

W związku z tym pragnę zwrócić Pana uwagę na następujące istotne kwestie dotyczące stosunków z tymi dwoma partnerami handlowymi w sektorze rolno-spożywczym. Byłbym wdzięczny, gdyby zechciał Pan odpowiednio uwzględnić je w projektach rezolucji.

Z wyrazami szacunku

Norbert Lins

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi pragnie podkreślić następujące istotne kwestie dotyczące stosunków handlowych w sektorze rolno-spożywczym z Malezją i Tajlandią.

– Odnotowujemy, że handel produktami rolno-spożywczymi Unii Europejskiej zarówno z Malezją, jak i Tajlandią wykazuje stały deficyt. W związku z tym chcielibyśmy podkreślić, że ewentualne nowe umowy handlowe z tymi krajami powinny poprawić równowagę w handlu produktami rolnymi poprzez ułatwienie producentom europejskim dostępu do ich rynków. Naszym zdaniem każda nowa umowa powinna również zapewniać ochronę prawną unijnych oznaczeń geograficznych.

– Pragniemy zaznaczyć, że produkty rolno-spożywcze importowane z Malezji i Tajlandii powinny spełniać unijne normy gospodarcze, środowiskowe, zdrowotne, jakościowe i normy bezpieczeństwa, w tym normy dotyczące stosowania hormonów, antybiotyków, pestycydów i organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Wydaje się nam również istotne, aby Unia zwróciła szczególną uwagę na standardy społeczne w tych krajach, w tym na warunki pracy pracowników w sektorze rolnym.

– Pragniemy zatem zwrócić uwagę na to, że każda nowa umowa handlowa zawarta z Malezją i Tajlandią powinna zawierać przepisy dotyczące zrównoważonego rozwoju, praw pracowniczych i równości płci podobne do tych, które zawarto w umowie handlowej z Nową Zelandią w czerwcu 2022 r.

Stosunki handlowe z Malezją

– Chcielibyśmy podkreślić znaczenie rezolucji Parlamentu z 17 grudnia 2015 r. w sprawie Malezji (P8_TA(2015)0465) i zaznaczyć, że Stany Zjednoczone zakazują importu niektórych malezyjskich produktów rolnych ze względu na utrzymujące się w tym kraju praktyki pracy przymusowej.

– Jesteśmy w pełni świadomi, że uprawa palmy olejowej i związana z tym działalność pozytywnie wpływają na rozwój gospodarczy Malezji i stanowią główne źródło dochodów dla rolników tego kraju. Ponadto wiemy również, że oleje palmowe i z ziaren palmowych, kwasy tłuszczowe i woski stanowią około 95 % wartości importu produktów rolno-spożywczych do UE z Malezji. Pragniemy jednak podkreślić znaczenie rezolucji Parlamentu z 4 kwietnia 2017 r. w sprawie oleju palmowego i wylesiania lasów deszczowych (P8_TA(2017)0098).

– Chcielibyśmy również przypomnieć, że w 2021 r. Malezja złożyła skargę przeciwko UE na forum WTO w sprawie stopniowego wycofywania paliw transportowych na bazie oleju palmowego wymaganych na mocy dyrektywy RED II, uzasadniając, że stanowiłoby to barierę dla handlu. Ten sam kraj wniósł również skargę przeciwko Francji i Litwie w związku z ograniczeniem biopaliw na bazie oleju palmowego. Przypominamy również o tym, że w styczniu 2023 r. Malezja zagroziła zaprzestaniem eksportu oleju palmowego do UE po

przyjęciu rozporządzenia w sprawie wprowadzania do obrotu produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	24.5.2023
Wynik głosowania końcowego	+: 55 -: 4 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Thierry Mariani, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Matjaž Nemec, Gheorghe-Vlad Nistor, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Anders Vistisen, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Tomáš Zdechovský, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Katarina Barley, Adam Bielan, Vladimír Bilčík, Mercedes Bresso, Pierrette Herzberger-Fofana, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Georgios Kyrtsos, Karsten Lucke, Ramona Strugariu
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Javier Moreno Sánchez

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

55	+
ECR	Adam Bielan, Jacek Saryusz-Wolski, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Charlie Weimers
ID	Susanna Ceccardi
NI	Kinga Gál
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Isabel Wiseler-Lima, Tomáš Zdechovský, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Georgios Kyrtos, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Ramona Strugariu, Salima Yenbou
S&D	Katarina Barley, Mercedes Bresso, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Karsten Lucke, Pedro Marques, Sven Mikser, Javier Moreno Sánchez, Matjaž Nemeč, Demetris Papadakis, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
Verts/ALE	Alviina Alametsä, François Alfonsi, Pierrette Herzberger-Fofana, Mounir Satouri, Jordi Solé

4	-
ID	Thierry Mariani, Anders Vistisen, Bernhard Zimniok
NI	Kostas Papadakis

1	0
The Left	Giorgos Georgiou

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się